

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εξήντα Οκτώ

*Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Μήνυμα του Όγδοου Κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ:
Ο Νόμος της Κυριακής και οι Έσχατες Ημέρες*

Jeff Pippenger
2024-02-01

Το όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ είναι ένα από τα ευκολότερα προφητικά κεφάλαια στις Γραφές. Το κεφάλαιο έχει ένα σαφές σημείο αφετηρίας.

Και συνέβη κατά το έκτον έτος, κατά τον έκτον μήνα, την πέμπτην ημέραν του μηνός, ενώ εκάθητο εγώ εν τη οικία μου και οι πρεσβύτεροι του Ιούδα εκάθηντο ενώπιόν μου, εκεί έπεσεν επ' εμέ η χείρ Κυρίου του Θεού. Ιεζεκιήλ 8:1.

Το όραμα έχει ένα σαφώς διακριτό τέλος στο ενδέκατο κεφάλαιο.

Κατόπιν, το πνεύμα με ύψωσε και με έφερε, με όραμα διά του Πνεύματος του Θεού, στη Χαλδαία, προς τους αιχμαλώτους. Και το όραμα που είχα δει αναλήφθηκε από εμένα. Τότε μίλησα προς τους αιχμαλώτους όλα όσα ο Κύριος μου είχε δείξει. Ιεζεκιήλ 11:24, 25.

Το όραμα του ογδόου κεφαλαίου αρχίζει την πέμπτη ημέρα, του έκτου μηνός, του έκτου έτους, μόλις μία ημέρα πριν η ημερομηνία ευθυγραμμιστεί με το «666», και πράγματι το όραμα αφορά τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι το χάραγμα του θηρίου, του οποίου ο αριθμός είναι ο αριθμός του «ανθρώπου της αμαρτίας», και επίσης ο αριθμός της ογδός βασιλείας, η οποία είναι εκ των επτά. Εκείνοι που λαμβάνουν τη νίκη επί του αριθμού «666» λαμβάνουν τη σφραγίδα του Θεού, και στο ένατο κεφάλαιο, η σφραγίδα του Θεού τίθεται επί του πιστού λαού του Θεού των εσχάτων ημερών.

Και είδα άλλο σημείο στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό, επτά αγγέλους που είχαν τις επτά τελευταίες πληγές· διότι με αυτές ολοκληρώνεται η οργή του Θεού. Και είδα σαν θάλασσα γυάλινη αναμεμιγμένη με φωτιά· και εκείνους που είχαν νικήσει το θηρίο, και την εικόνα του, και το χάραγμά του, και τον αριθμό του ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας τις κιθάρες του Θεού. Και ψάλλουν την ωδή του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου, λέγοντας· Μεγάλα και θαυμαστά είναι τα έργα σου, Κύριε Θεέ Παντοκράτορα· δίκαιοι και αληθινοί είναι οι δρόμοι σου, βασιλεῦ τῶν ἁγίων. Αποκάλυψη 15:1-3.

Λίγο πριν από τη λήξη του καιρού της δοκιμασίας (διότι οι επτά άγγελοι με τις επτά τελευταίες πληγές πρόκειται να εκχύσουν την οργή του Θεού στο επόμενο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως), ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών ταυτοποιείται. Έχουν αποκτήσει τη νίκη επί τεσσάρων πραγμάτων. Η λέξη που μεταφράζεται ως νίκη σημαίνει να κατακτώ. Οι πιστοί έχουν κατακτήσει το θηρίο, την εικόνα του θηρίου, το χάραγμα του θηρίου και τον αριθμό του ονόματός του. Η νίκη περιλαμβάνει και το γεγονός ότι κατανοούν τι αντιπροσωπεύουν τα τέσσερα σύμβολα. Μόνον ένα πολύ μικρό ποσοστό ανθρώπων γνωρίζει τι πραγματικά αντιπροσωπεύουν αυτά τα τέσσερα προφητικά σύμβολα.

Ο κόσμος γνώριζε κάποτε ότι ο παπισμός ήταν η πόρνη της Βαβυλώνας στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο, αλλά, όπως προσδιόρισε ο Λόγος του Θεού, η κατανόηση της πόρνης της Τύρου, η οποία πορνεύει με τους βασιλείς της γης, λησμονείται κατά την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Το να αποκτήσει κανείς νίκη επί του θηρίου σημαίνει να ορθοτομεί σωστά τον λόγο της αληθείας, διαπιστώνοντας ότι το θηρίο της βιβλικής προφητείας είναι ο παπισμός. Στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο, ο δράκων, το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα, και οι πιστοί του Θεού των εσχάτων ημερών πρέπει να γνωρίζουν ποιες είναι εκείνες οι τρεις εξουσίες.

Και ο έκτος άγγελος εξέχεε τη φιάλη αυτού επί τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην· και το ύδωρ αυτού εξηράνθη, διά να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων από ανατολών ηλίου. Και είδον τρία πνεύματα ακάθαρτα, όμοια με βατράχους, να εξέρχονται εκ του στόματος του δράκοντος, και εκ του στόματος του θηρίου, και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου. Διότι είναι πνεύματα δαιμονίων, ενεργούντα σημεία, τα οποία εξέρχονται προς τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της μεγάλης ημέρας του Θεού του Παντοκράτορος. Ιδού, έρχομαι ως κλέπτης. Μακάριος όστις αγρυπνεί και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη περιπατή γυμνός, και βλέπωσι την ασχημοσύνην αυτού. Και συνήγαγεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. Αποκάλυψις 16:12–16.

Η νίκη επί του θηρίου είναι η νίκη του να κατανοήσει κανείς ορθώς ποιο είναι το θηρίο. Το χωρίο που μόλις παρατέθηκε διακηρύσσει μακαριότητα επάνω σε εκείνους που αγρυπνούν και φυλάττουν τα ιμάτιά τους, εντούτοις, κατά την έκτη πληγή, η δοκιμασία έχει πλέον οριστικώς κλείσει για όλους τους ανθρώπους. Όταν ο Μιχαήλ εγείρεται, η ανθρώπινη δοκιμασία λήγει και τότε εκχέονται οι επτά έσχατες πληγές. Δεν υπάρχει τρόπος να αλλάξει κανείς ιμάτια μετά το κλείσιμο της δοκιμασίας, όμως υπάρχει προειδοποίηση συνδεδεμένη με την έκτη πληγή. Η προειδοποίηση αυτή έχει να κάνει με το να έχει κανείς την ορθή κατανόηση του θηρίου προτού κλείσει η δοκιμασία, και εάν δεν έχεις αυτή την κατανόηση, θα χάσεις το ιμάτιο της δικαιοσύνης του Χριστού πριν από το κλείσιμο της δοκιμασίας.

«Όσοι συγχέονται στην κατανόησή τους του λόγου, όσοι αδυνατούν να διακρίνουν τη σημασία του αντίχριστου, θα ταχθούν ασφαλώς με το μέρος του αντίχριστου. Δεν υπάρχει τώρα καιρός για να αφομοιωθούμε με τον κόσμο. Ο Δανιήλ στέκεται στον κλήρο του και στη θέση του. Οι προφητείες του Δανιήλ και του Ιωάννη πρέπει να γίνουν κατανοητές. Ερμηνεύουν η μία την άλλη. Παρέχουν στον κόσμο αλήθειες τις οποίες ο καθένας πρέπει να κατανοεί. Οι προφητείες αυτές πρέπει να αποτελέσουν μαρτυρία στον κόσμο. Μέσω της εκπληρώσεώς τους κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, θα ερμηνεύσουν οι ίδιες τον εαυτό τους». Kress Collection, 105.

Εάν κάποιος δεν κατανοεί ότι ο αντίχριστος είναι ο παπισμός, θα καταλήξει στο πλευρό του παπισμού, ή, όπως έγραψε ο Ιωάννης, θα περιπατεί γυμνός και θα φανερώνει την αισχύνη του. Το να νικήσει κανείς το θηρίο σημαίνει να κατανοήσει ότι το θηρίο είναι η παπική εξουσία, και όλα όσα έχουν αποκαλυφθεί σχετικά με την παπική εξουσία. Εκείνοι που νικούν και κατανοούν ότι ο παπισμός είναι ο άνθρωπος της αμαρτίας, θα χρειαστεί να κατανοήσουν ότι η εικόνα του παπισμού αντιπροσωπεύει την αρχή του συνδυασμού εκκλησίας και κράτους, με την εκκλησία να ελέγχει τη σχέση.

Στο βιβλίο του Δανιήλ, η δομή του θηρίου, η οποία είναι ο συνδυασμός εκκλησίας και κράτους, παριστάνεται ως το παράπτωμα της ερημώσεως. Το παράπτωμα είναι αμαρτία, και η αμαρτία που συγκροτεί το παπικό θηρίο είναι όταν οι βασιλείς παραδίδουν την εξουσία τους στην παπική εξουσία. Πράττοντας τούτο, διαπράττουν πνευματική πορνεία, η οποία είναι το παράπτωμα της ερημώσεως του Δανιήλ και η εικόνα του θηρίου του Ιωάννη.

Το να αποκτήσει κανείς νίκη επί της παπικής εικόνας σημαίνει να κατανοήσει, μέσω του Λόγου του Θεού, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες πρώτα διαμορφώνουν αυτή τη σχέση και την επικυρώνουν με τον σύντομα επερχόμενο νόμο της Κυριακής, και έπειτα εξαναγκάζουν ολόκληρο τον κόσμο να αποδεχθεί την ίδια σχέση.

Η σχέση εκκλησίας και κράτους που θα επιβληθεί στη γη από τις Ηνωμένες Πολιτείες συνίσταται στο ότι η μονοκρατορία του ενός παγκόσμιου κράτους (τα Ηνωμένα Έθνη) θα εισέλθει σε συμμαχία με τον παπισμό ως την ελέγχουσα δύναμη στις διευθετήσεις. Το να αποκτήσει κανείς τη νίκη επί της εικόνας του θηρίου σημαίνει να κατανοήσει, μέσω του προφητικού Λόγου του Θεού, ότι η εικόνα του θηρίου αντιπροσωπεύει ακριβώς αυτά τα πράγματα.

Η νίκη επί του θηρίου και της εικόνας του θηρίου περιλαμβάνει και την κατανόηση του σημείου εξουσίας του θηρίου (του παπισμού).

Το χάραγμα του θηρίου είναι ή δια βίας επιβαλλομένη τήρησις τῆς Κυριακῆς ὡς σαββάτου τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν ἀποκτήσῃ τὴν νίκην ἐπὶ τοῦ χάραγματος, ἀπαιτεῖται νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ λατρεία τῆς Κυριακῆς εἶναι λατρεία τοῦ ἡλίου καὶ ὅτι δὲν εἶναι τίποτε ὀλιγώτερον ἀπὸ εἰδωλολατρικὴ λατρεία τοῦ Βάαλ. Ἡ νίκη περιλαμβάνει ἐπίσης τὴν ἀλήθειαν ὅτι οὐδεὶς λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου ἕως ὅτου τοῦτο ἐπιβληθῇ διὰ βίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

«Αλλά οι Χριστιανοί των παρελθουσών γενεών τηρούσαν την Κυριακή, υποθέτοντας ότι με τον τρόπο αυτό τηρούσαν το βιβλικό Σάββατο· και υπάρχουν τώρα αληθινοί Χριστιανοί σε κάθε εκκλησία, μη εξαιρουμένης της Ρωμαιοκαθολικής κοινότητας, οι οποίοι ειλικρινώς πιστεύουν ότι η Κυριακή είναι το Σάββατο θείας καθιερώσεως. Ο Θεός δέχεται την ειλικρίνεια του σκοπού τους και την ακεραιότητά τους ενώπιόν Του. Αλλά όταν η τήρηση της Κυριακής επιβληθεί διά νόμου, και ο κόσμος φωτισθεί σχετικά με την υποχρέωση τηρήσεως του αληθινού Σαββάτου, τότε όποιος παραβαίνει την εντολή του Θεού, για να υπακούσει σε ένα πρόσταγμα που δεν έχει ανώτερη εξουσία από εκείνη της Ρώμης, θα τιμήσει έτσι τον παπισμό υπεράνω του Θεού. Αποδίδει φόρο τιμής στη Ρώμη και στην εξουσία που επιβάλλει τον θεσμό τον οποίο όρισε η Ρώμη. Προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του. Καθώς τότε οι άνθρωποι απορρίπτουν τον θεσμό τον οποίο ο Θεός έχει δηλώσει ότι είναι το σημείο της εξουσίας Του και τιμούν αντ' αυτού εκείνο που η Ρώμη έχει επιλέξει ως το σύμβολο της υπεροχής της, θα αποδεχθούν έτσι το σημείο υποταγής στη Ρώμη — “το χάραγμα του θηρίου”. Και μόνον όταν το ζήτημα τεθεί με αυτόν τον τρόπο καθαρά ενώπιον του λαού, και οι άνθρωποι οδηγηθούν να επιλέξουν μεταξύ των εντολών του Θεού και των εντολών των ανθρώπων, τότε όσοι εξακολουθούν να παραβαίνουν θα λάβουν “το χάραγμα του θηρίου”.» The Great Controversy, 449.

Όσοι αποκτούν τη νίκη επί του θηρίου, της εικόνας του θηρίου και του χαράγματος του θηρίου, πρέπει επίσης να αποκτήσουν τη νίκη επί του αριθμού του ονόματός του. Κατά την περίοδο της ιστορίας κατά την οποία η πόρνη της Τύρου δεν είχε λησμονηθεί, ο Προτεσταντικός κόσμος γνώριζε ότι ο παπισμός ήταν ο αντίχριστος. Γνώριζαν ότι ο Παύλος είχε προσδιορίσει τον παπισμό ως «εκείνον τον άνομον», «τον άνθρωπον της αμαρτίας», «το μυστήριον της ανομίας» και «τον υιόν της απωλείας· ο αντικείμενος και υπεрайρόμενος υπεράνω παντός λεγομένου Θεού ή σεβάσματος, ώστε αυτός ως Θεός να καθίση εις τον ναόν του Θεού, αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός». Αλλά τώρα η μεγάλη πόρνη της Τύρου έχει λησμονηθεί.

Στους παρελθόντες αιώνες υπήρξαν διάφορες εφαρμογές ισοψηφίας, ή γεματρίας, που κατέδειξαν ότι ο αριθμός «666» αντιπροσώπευε συμβολικά τον παπισμό. Ένα κλασικό παράδειγμα τούτου είναι ότι επί της παπικής μίτρας είναι γεγραμμένες οι λέξεις Vicarius Filii Dei. Το Vicarius Filii Dei, που σημαίνει «Αντιβασιλεύς του Υιού του Θεού», και ως εκ τούτου αναφέρεται στην αξίωσή του ότι κάθεται στον ναό του Θεού, ισχυριζόμενος ότι είναι Θεός. Τα λατινικά γράμματα του Vicarius Filii Dei αντιστοιχούν στον αριθμό εξακόσια εξήντα έξι.

Το θηρίο, το οποίο είναι η παπική εξουσία, προσδιορίζεται από τον αριθμό του, και ο αριθμός του είναι «666», αλλά ο άνθρωπος της αμαρτίας έλαβε θανατηφόρα πληγή το 1798 και έχει λησμονηθεί. Στις έσχατες ημέρες η θανατηφόρα πληγή πρόκειται να θεραπευθεί, και η θεραπεία της θανατηφόρας πληγής προσδιορίζει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες πρώτα σχηματίζουν μια εικόνα του θηρίου μέσα στο ίδιο τους το έθνος, και έπειτα εξαναγκάζουν τον κόσμο να πράξει το ίδιο.

Η κοσμική εικόνα του θηρίου είναι και διττή και τριττή. Προφητικώς είναι διττή, διότι αποτελείται από έναν συνδυασμό εκκλησίας και κράτους· αλλά είναι τριττή, καθότι αποτελείται από τον δράκοντα, το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη. Όταν εγκαθιδρυθεί η τριττή ένωση αυτών ακριβώς των δυνάμεων που θα οδηγήσουν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα, αυτές θα είναι το θηρίο, το οποίο είναι το όγδοο βασίλειο, που είναι εκ των επτά, και θα είναι επίσης η τριττή ένωση του έκτου βασιλείου. Ο αριθμός του ονόματος του θηρίου στις έσχατες ημέρες είναι πάλι «666», διότι αντιπροσωπεύει τρία βασίλεια, από τα οποία το καθένα αποτελεί μέρος του έκτου βασιλείου.

Για να αποκτήσει κανείς νίκη επάνω στο θηρίο, στην εικόνα του, στο χάραγμά του και στον αριθμό του ονόματός του, σημαίνει να κατανοήσει το αίνιγμα ότι «ό όγδοος είναι εκ των επτά», το οποίο είναι το μυστικό του δεύτερου κεφαλαίου του Δανιήλ, το οποίο ο Δανιήλ προσευχήθηκε να κατανοήσει. Αποτελεί στοιχείο της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού που αποσφραγίζεται λίγο πριν κλείσει η δοκιμαστική περίοδος, διότι, όπως είπε ο Ιωάννης, «ό καιρός είναι πλησίον». Για τον λόγο αυτό, εκείνοι που λαμβάνουν αυτή τη νίκη παριστάνονται ως ευρισκόμενοι μαζί με τους αγγέλους που εκχέουν τις πληγές, διότι αποκτούν τη νίκη, ή την αναγκαία προφητική κατανόηση, ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμαστική περίοδος.

Εκείνοι που κατανοούν ότι η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από τη λήξη του χρόνου της χάριτος, και ότι ο αριθμός «666» αποτελεί στοιχείο εκείνου του οράματος, δεν θα παραβλέψουν ότι το όραμα του όγδοου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ αρχίζει κατά την πέμπτη ημέρα (η οποία είναι η ημέρα πριν από την έκτη ημέρα), κατά τον έκτο μήνα του έκτου έτους. Στο τέλος του όγδου κεφαλαίου είκοσι πέντε άνδρες προσκυνούν τον ήλιο, και το ένατο κεφάλαιο

προσδιορίζει εκείνους που λαμβάνουν τη σφραγίδα του Θεού.

Το πλαίσιο του οράματος είναι το χάραγμα του θηρίου και η σφραγίδα του Θεού, και το όραμα ανοίγεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου κατά τον νόμο της Κυριακής, όπως προτυπώνεται από τον αριθμό «666». Αλλά το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου, το οποίο προσδιορίζεται ότι λαμβάνει χώρα κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, δεν είναι το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου της ανθρωπότητας· είναι το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου μόνο για τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας.

Το όραμα παρουσιάζεται ως λαμβάνον χώραν εντός της Ιερουσαλήμ, η οποία αποτελεί σύμβολο της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας είναι η μόνη τάξη που, εκεί και τότε, καθίσταται υπόλογη για το φως του Σαββάτου.

«Εάν το φως της αλήθειας σου έχει παρουσιαστεί, αποκαλύπτοντας το Σάββατο της τετάρτης εντολής και δείχνοντας ότι δεν υπάρχει κανένα θεμέλιο στον Λόγο του Θεού για την τήρηση της Κυριακής, και όμως εσύ εξακολουθείς να προσκολλάσαι στο ψευδές σάββατο, αρνούμενος να τηρείς άγιο το Σάββατο το οποίο ο Θεός ονομάζει “η αγία μου ημέρα”, λαμβάνεις το χάραγμα του θηρίου. Πότε λαμβάνει χώρα αυτό;—Όταν υπακούεις στο διάταγμα που σε διατάσσει να παύσεις από την εργασία την Κυριακή και να λατρεύσεις τον Θεό, ενώ γνωρίζεις ότι δεν υπάρχει ούτε μία λέξη στην Αγία Γραφή που να δείχνει ότι η Κυριακή είναι κάτι άλλο εκτός από μία κοινή εργάσιμη ημέρα, συναινείς να λάβεις το χάραγμα του θηρίου και αρνείσαι τη σφραγίδα του Θεού. Εάν λάβουμε αυτό το χάραγμα στα μέτωπά μας ή στα χέρια μας, οι κρίσεις που έχουν εξαγγελθεί εναντίον των ανυπάκουων πρέπει να πέσουν επάνω μας. Αλλά η σφραγίδα του ζώντος Θεού τίθεται επάνω σε εκείνους που τηρούν κατά συνείδηση το Σάββατο του Κυρίου.» Review and Herald, 27 Απριλίου 1911.

Το όραμα των κεφαλαίων οκτώ έως ένδεκα του Ιεζεκιήλ προσδιορίζει την ιστορία που οδηγεί έως το κλείσιμο του χρόνου της δοκιμασίας για την Ιερουσαλήμ. Παρουσιάζεται ως λαμβάνον χώρα μόλις μία ημέρα πριν από την άφιξη του αριθμού «666», και το όγδοο κεφάλαιο προσδιορίζει μια κλιμακούμενη αποστασία μέσα στην Ιερουσαλήμ, η οποία κορυφώνεται όταν οι ηγέτες προσκυνούν τον ήλιο, λαμβάνοντας έτσι το χάραγμα του θηρίου.

Το ένατο κεφάλαιο παρουσιάζει έναν άγγελο να διέρχεται διά μέσου της Ιερουσαλήμ (υποδεικνύοντας έτσι μια προοδευτική εξέλιξη) και να θέτει σφραγίδα επάνω σε μία τάξη πριν από τους εξολοθρευτικούς αγγέλους, οι οποίοι κατόπιν θανατώνουν όλους όσους δεν έχουν τη σφραγίδα. Αμφότερα τα κεφάλαια παρουσιάζουν μια προοδευτική ιστορία που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, όπου η μία τάξη προσκυνεί τον ήλιο και η άλλη λαμβάνει τη σφραγίδα του Θεού. Κατόπιν οι ασεβείς απομακρύνονται από την Ιερουσαλήμ, διότι ο νόμος της Κυριακής διαχωρίζει τους ασεβείς από τους σοφούς.

Η σφράγιση που παριστάνεται στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ είναι η ίδια σφράγιση που παριστάνεται στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης.

«Εάν πρόκειται να έλθουν σκληρές σαν κι αυτήν, τόσο φοβερές κρίσεις επάνω σε έναν ένοχο κόσμο, πού θα είναι το καταφύγιο για τον λαό του Θεού; Πώς θα προστατευθούν μέχρι να

παρέλθει η αγανάκτηση; Ο Ιωάννης βλέπει τα στοιχεία της φύσεως —σεισμό, θύελλα και πολιτική σύγκρουση— να παριστώνται ως κρατούμενα από τέσσερις αγγέλους. Αυτοί οι άνεμοι τελούν υπό έλεγχο, έως ότου ο Θεός δώσει τον λόγο να αφεθούν ελεύθεροι. Εκεί βρίσκεται η ασφάλεια της εκκλησίας του Θεού. Οι άγγελοι του Θεού εκτελούν το θέλημά Του, συγκρατώντας τους ανέμους της γης, ώστε οι άνεμοι να μη φυσήσουν ούτε επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κανένα δέντρο, μέχρις ότου οι δούλοι του Θεού σφραγισθούν στα μέτωπά τους. Ο ισχυρός άγγελος φαίνεται να αναβαίνει από την ανατολή (ή από την ανατολή του ηλίου). Αυτός ο ισχυρότατος άγγελος έχει στο χέρι του τη σφραγίδα του ζώντος Θεού, ή Εκείνου ο Οποίος μόνος μπορεί να δώσει ζωή, ο Οποίος μπορεί να εγγράψει επάνω στα μέτωπα το σημείο ή την επιγραφή, σε εκείνους στους οποίους θα δοθεί αθανασία, αιώνια ζωή. Είναι η φωνή αυτού του ανωτάτου αγγέλου που είχε εξουσία να διατάξει τους τέσσερις αγγέλους να συγκρατούν τους τέσσερις ανέμους, έως ότου το έργο αυτό εκτελεσθεί, και έως ότου εκείνος δώσει το πρόσταγμα να αφεθούν ελεύθεροι.»

«Εκείνοι που νικούν τον κόσμο, τη σάρκα και τον διάβολο θα είναι οι ευνοημένοι, οι οποίοι θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι των οποίων τα χέρια δεν είναι καθαρά, των οποίων οι καρδιές δεν είναι αγνές, δεν θα έχουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που σχεδιάζουν την αμαρτία και την πράττουν θα παρακαμφθούν. Μόνον εκείνοι που, στη στάση τους ενώπιον του Θεού, κατέχουν τη θέση εκείνων που μετανοούν και εξομολογούνται τις αμαρτίες τους κατά τη μεγάλη αντιτυπική Ημέρα του Εξιλασμού, θα αναγνωρισθούν και θα σημειωθούν ως άξιοι της προστασίας του Θεού. Τα ονόματα εκείνων που ατενίζουν, αναμένουν και αργυπνούν σταθερά για την εμφάνιση του Σωτήρος τους — με ζήλο και πόθο εντονότερο από εκείνον όσων περιμένουν την αυγή — θα καταμετρηθούν μεταξύ εκείνων που έχουν σφραγισθεί. Εκείνοι που, ενώ έχουν όλο το φως της αλήθειας να αστράφτει επάνω στις ψυχές τους, θα έπρεπε να έχουν έργα που να αντιστοιχούν στην ομολογούμενη πίστη τους, αλλά παρασύρονται από την αμαρτία, στήνοντας είδωλα στις καρδιές τους, διαφθείροντας τις ψυχές τους ενώπιον του Θεού και μολύνοντας εκείνους που ενώνονται μαζί τους στην αμαρτία, θα έχουν τα ονόματά τους εξαλειφθεί από το βιβλίο της ζωής και θα αφεθούν σε μεσονύκτιο σκότος, χωρίς έλαιο στα αγγεία τους μαζί με τις λαμπάδες τους. “Εις σάς δε τους φοβούμενους το όνομά Μου θέλει ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης με ίαση εν ταις πτέρυξιν Αυτού.”»

«Αυτή η σφράγιση των δούλων του Θεού είναι η ίδια που παρουσιάστηκε στον Ιεζεκιήλ σε όραμα. Και ο Ιωάννης επίσης υπήρξε μάρτυρας αυτής της πλέον συγκλονιστικής αποκάλυψης. Είδε τη θάλασσα και τα κύματα να βρυχώνται, και τις καρδιές των ανθρώπων να αποτυγχάνουν από φόβο. Είδε τη γη να σαλεύεται, και τα όρη να μεταφέρονται στο μέσο της θαλάσσης (πράγμα που λαμβάνει χώρα κυριολεκτικά), τα ύδατά της να βρυχώνται και να ταράσσονται, και τα όρη να σειόνται από τη διόγκωσή της. Του δείχθηκαν πληγές, λοιμός, πείνα και θάνατος να επιτελούν τη φοβερή αποστολή τους». Testimonies to Ministers, 445.

Η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης παριστάνεται επίσης στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, και ο άγγελος της σφραγίσεως είναι ο ισχυρότατος άγγελος, ο οποίος αναβαίνει από ανατολών ηλίου. Εκείνοι που χάνονται, των οποίων τα ονόματα εξαλείφονται από το βιβλίο της ζωής, παριστάνονται ως μη έχοντες «έλαιον εν ταις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών». Οι δύο τάξεις στην όραση του Ιεζεκιήλ, από το όγδοο

έως το ενδέκατο κεφάλαιο, είναι οι φρόνιμες και οι μωρές παρθένοι του Ματθαίου 25, και επομένως είναι Αντβεντιστές.

«Η παραβολή των δέκα παρθένων του Ματθαίου 25 απεικονίζει επίσης την πείρα του λαού των Αντβεντιστών». The Great Controversy, 393.

Η αδελφή Γουάιτ ταυτοποιεί ρητώς την Ιερουσαλήμ του οράματος του Ιεζεκιήλ με τον Αντβεντισμό:

«Ο αληθινός λαός του Θεού, που φέρει στην καρδιά του το πνεύμα του έργου του Κυρίου και τη σωτηρία των ψυχών, θα θεωρεί πάντοτε την αμαρτία στον αληθινά αμαρτωλό της χαρακτήρα. Θα βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό της πιστής και ευθείας αντιμετώπισης των αμαρτιών που τόσο εύκολα περιπλέκουν τον λαό του Θεού. Ιδιαίτερος στο τελικό έργο για την εκκλησία, στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι πρόκειται να σταθούν άμωμοι ενώπιον του θρόνου του Θεού, θα αισθάνονται βαθύτατα τις αδικίες του λαού του Θεού που ομολογεί ότι ανήκει σ' Αυτόν. Αυτό εκτίθεται με δύναμη από την απεικόνιση του προφήτη για το τελευταίο έργο υπό τη μορφή των ανδρών, καθένας από τους οποίους είχε στο χέρι του ένα φονικό όπλο. Ένας άνδρας ανάμεσά τους ήταν ενδεδυμένος λινά, με γραφική καλαμάρι στη ζώνη του. “Και είπε ο Κύριος προς αυτόν· Διέλθε διά μέσου της πόλεως, διά μέσου της Ιερουσαλήμ, και βάλε σημείο επάνω στα μέτωπα των ανδρών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται εν μέσω αυτής.” Testimonies, τόμος 3, 266.»

Το όραμα των κεφαλαίων οκτώ έως ένδεκα του Ιεζεκιήλ απευθύνεται άμεσα στην ιστορία του Αντβεντισμού, έως και κατά τον χρόνο του νόμου της Κυριακής. Προσδιορίζει τις δύο τάξεις προσκυνητών που βρίσκονται μέσα στην Ιερουσαλήμ (Αντβεντισμό) και συνδέεται προφητικώς με την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, η οποία αποσφραγίζεται αμέσως πριν από τη λήξη της δοκιμασίας, διότι η πρώτη της αναφορά εκθέτει, με προφητικό συμβολισμό, τον αριθμό «666». Πράττοντας τούτο, προσδιορίζει ένα από τα τέσσερα πράγματα επί των οποίων οι σοφοί πρέπει να λάβουν νίκη κατά τις έσχατες ημέρες, και τα τέσσερα αυτά πράγματα αποτελούν μέρος του φωτός περί του ότι ο όγδοος είναι «εκ των επτά». Η Αποκάλυψη δεκαπέντε επίσης προσδιορίζει ότι εκείνοι που λαμβάνουν τη νίκη επί των τεσσάρων συμβολικών όψεων του παπισμού ψάλλουν την ωδή του Μουσέως και του Αρνίου.

Κατ' εκείνην την ημέραν, ό Ήσαΐας, στο εικοστό έβδομο κεφάλαιο, λέγει ότι οι δίκαιοι τών έσχατων ημερών θα ψάλουν τó ξσμα τού άμπελδωος, τó όποϊον εΐναι ξσμα πού έψαλεν τó Άρνιον όταν περιεπάτησεν ανά μέσον τών ανθρώπων, και τó όποϊον προσδιορίζει έναν έκλεκτον λαόν πού παραθεωρεΐται, ενω έπιλέγεται ένας νέος έκλεκτός λαός. Τó ξσμα τούτο ψάλλεται από «τούς σοφούς» τών έσχατων ημερών κατά τη σφράγισιν τού Ήζεκιήλ θ' και τής Άποκαλύψεως ζ'. Τó όραμα τού Ήζεκιήλ τών κεφαλαίων η' έως ια' άποτελεΐ μέρος αυτού τού ίδιου ξσματος.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ο αληθινός λαός του Θεού, ο οποίος φέρει στην καρδιά του το πνεύμα του έργου του Κυρίου και τη σωτηρία των ψυχών, θα θεωρεί πάντοτε την αμαρτία στον αληθινά αμαρτωλό της χαρακτήρα. Θα βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό της πιστής και ευθείας αντιμετώπισης των

αμαρτιών που τόσο εύκολα περιπλέκουν τον λαό του Θεού. Ιδιαίτερος στο τελευταίο έργο για την εκκλησία, στον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι πρόκειται να σταθούν άμωμοι ενώπιον του θρόνου του Θεού, θα αισθανθούν βαθύτατα τα αδικήματα του λαού που ομολογεί ότι ανήκει στον Θεό. Αυτό εκτίθεται με ιδιαίτερη δύναμη στην απεικόνιση του προφήτου για το τελευταίο έργο, υπό το σχήμα των ανδρών που έχουν ο καθένας στο χέρι του ένα όπλο σφαγής. Ένας άνδρας ανάμεσά τους ήταν ενδεδυμένος λινά, με γραφική θήκη μελανιού στο πλευρό του. «Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Διέλθε δια μέσου της πόλεως, δια μέσου της Ιερουσαλήμ, και βάλε σημείο επί των μετώπων των ανδρών οι οποίοι στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται εν μέσω αυτής».

«Ποιοι είναι εκείνοι που στέκονται στη βουλή του Θεού κατά τον παρόντα καιρό; Είναι εκείνοι που κατ' ουσίαν δικαιολογούν αδικήματα ανάμεσα στον ομολογούντα λαό του Θεού και που γογγύζουν στις καρδιές τους, αν όχι φανερά, εναντίον εκείνων που θα ήλεγχαν την αμαρτία; Είναι εκείνοι που λαμβάνουν θέση εναντίον τους και συμπαθούν εκείνους που πράττουν το κακό; Όχι, βέβαια! Εάν δεν μετανοήσουν και δεν εγκαταλείψουν το έργο του Σατανά, καταθλίβοντας εκείνους που φέρουν το βάρος του έργου και ενισχύοντας τα χέρια των αμαρτωλών στη Σιών, δεν θα λάβουν ποτέ το σημείο της σφραγίζουσας επιδοκιμασίας του Θεού. Θα πέσουν μέσα στη γενική καταστροφή των ασεβών, η οποία παριστάνεται με το έργο των πέντε ανδρών που φέρουν όπλα σφαγής. Σημειώστε προσεκτικά το εξής σημείο: Εκείνοι που λαμβάνουν το καθαρό σημείο της αλήθειας, το οποίο έχει ενεργηθεί μέσα τους με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, παριστανόμενο με ένα σημείο από τον άνδρα τον ενδεδυμένο λινά, είναι εκείνοι «που στενάζουν και που κράζουν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται» στην εκκλησία. Η αγάπη τους για την καθαρότητα και για την τιμή και τη δόξα του Θεού είναι τέτοια, και έχουν τόσο καθαρή αντίληψη της υπερβολικής αμαρτωλότητας της αμαρτίας, ώστε παριστάνονται ως ευρισκόμενοι σε αγωνία, ακόμη και στενάζοντας και κράζοντας. Διαβάστε το ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ.»

«Αλλά η γενική σφαγή όλων εκείνων οι οποίοι δεν διακρίνουν έτσι την ευρεία αντίθεση μεταξύ αμαρτίας και δικαιοσύνης, και δεν αισθάνονται όπως αισθάνονται εκείνοι που στέκονται στη βουλή του Θεού και λαμβάνουν το σημείο, περιγράφεται στην εντολή προς τους πέντε άνδρες με τα όπλα της σφαγής: “Πηγαίνετε πίσω του μέσα από την πόλη και πατάξτε· ας μη φεισθεί ο οφθαλμός σας, ούτε να δείξετε οίκτο· θανατώσατε ολοσχερώς γέροντες και νέους, παρθένες και μικρά παιδιά, και γυναίκες· αλλά να μην πλησιάσετε κανέναν άνθρωπο επάνω στον οποίο είναι το σημείο· και αρχίστε από το αγιαστήριό Μου.” Testimonies, τόμος 3, 266, 267.»